

Week 4 Gager #36; Lucian *Dialogues of the Courtesans* 4.4-5,
PGM IV 296-466, IV 1716-1870, IV 2441-2621, IV
2891-2942, XXXII 1-19, XXXIIa 1-25

Gager #36 (Audollent, Defix. Tab. 271)

Byzacena — Hadrumetum (Sousse) — 3rd c. AD

horcizo se daemonion pneumn to enthade cimenon to onomati to agio

Αωθ

Αβ[α]ωθ, τὸν θεὸν τοῦ Αβρααν καὶ τὸν Ιαω τὸν τοῦ Ιακου, Ιαω
Αωθ Αβαωθ, θεὸν τοῦ Ισραμα, ἄκουσον τοῦ ὀνόματος ἐντείμιου
καὶ φ[οβ]εροῦ καὶ μεγάλου, {vacat} καὶ ἄξον αὐτὸν πρὸς τὴν (5)
cae apelthe pros ton Orbanon hon ethecn Urbana,
Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν Κ[αν]διδά, ἐρῶντα μαινόμενον ἀγρυπνοῦν-
τα ἐπὶ τῇ φιλῷ αὐτῆς καὶ ἐπιθυ[μ]ία καὶ δεόμενον αὐτῆς ἐπανέλθειν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ σύμβιο[ν] γενέσθαι. ὀρκίζω σε τὸν μέγαν θεὸν
τὸν αἰώνιον καὶ ἐπαιώνιο[ν] καὶ παντοκράτορα τὸν ὑπεράνω τῶν (10)
ὑπεράνω θεῶν· ὀρκίζω [σ]ε τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θά-
λασσαν· ὀρκίζω σε τὸν διαχωρίσαντα τοὺς εὐσεβεῖς· ὀρκίζω σε
τὸν διαστήσαντα τὴν ῥάβδον ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀγαγεῖν καὶ ζευῆσαι
τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔτεκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν
Κανδιδά, ἐρῶντα βασανιζόμενον ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ τῇ ἐπιθυμῷ αὐ- (15)
τῆς καὶ ἔρωτι, ὅν αὐτὴν σύμβιον ἀπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ· ὀρκί-
ζω σε τὸν ποιήσαντα τὴν ἡμίονον μὴ τεκεῖν· ὀρκίζω σε τὸν διορίσαν-
τα τὸ φ[ῶς] ἀπὸ τοῦ σκοτόυς· ὀρκίζω σε τὸν συντρῖβοντα τὰς πέτρας·
ὀρκί[ζω] σε τὸν ἀπορρήξαντα {ἀπορρήξαντα} τὰ ὄρη· ὀρκίζω σε τὸν
συνστρέφοντα τὴν

γῆν ἐ[πὶ τ]ῶν θεμελίων αὐτῆς· ὀρκίζω σε τὸ ἅγιον ὄνομα ὃ οὐ λέγεται· ἐν
(20)

τῷ.ισα[— —]ω ὀνομάσω αὐτὸ καὶ οἱ δαίμονες ἐξεγερθῶσιν ἔκθαμβοι καὶ
περί-

φοβοὶ [γ]ενόμενοι, ἀγαγεῖν καὶ ζευῆσαι σύμβιον τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔτεκεν
Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα καὶ δεόμε-
νον αὐτῆς· ἥδη, ταχύ. ὀρκίζω σε τὸν φωστήρα καὶ ἄστρα ἐν οὐρανῷ ποιή-
σαντα διὰ φωνῆς προστάγματος, ὥστε φαίνειν πᾶσιν ἀνθρώποις· (25)
ὀρκίζω σε τὸν συνσεύσαντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην καὶ τὰ ὄρη
ἐκτραχηλίζοντα καὶ ἐκβρά[ζ]οντα, τὸν ποιοῦντα ἔκτρομον τὴν [γ]ῆ-
ν ἅπασαν καὶ > καινίζοντα πάντας τοὺς κατοικοῦντας· ὀρκίζω σε τὸν ποιή-
σαντα σημεῖα ἐν οὐρανῷ κ[αὶ] ἐπὶ γῆς καὶ θαλάσσης, ἀγαγεῖν καὶ ζευῆσαι
σύμβιον τὸν Οὐρβανόν, ὃν ἔ[τ]εκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανήν, ἣν (30)
ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα αὐτῆς καὶ ἀγρυπνοῦντα ἐπὶ τῇ ἐπιθυμῷ αὐ-
τῆς, δεόμενον αὐτῆς καὶ ἐρωτῶντα αὐτὴν ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ σύμβιο[ς] γενομένη· ὀρκίζω σε τὸν θεὸν τὸν μέγαν τὸν αἰώ-
νιον καὶ παντοκράτορα, ὃν φοβεῖται ὄρη καὶ νάπαι καθ' ὅλην τὴν οἰ-
κουμένην, δι' ὃν ὁ λείων ἀφείησιν τὸ ἄρπασμα καὶ τὰ ὄρη τρέμει (35)
καὶ [ἡ γῆ] καὶ ἡ θάλασσα, ἕκαστον ἰδάλλεται ὃν ἔχει φόβον τοῦ Κυρίου
α[ὐ]τ[ῆς] [νίου] ἀθανάτου παντεφόπτου μεισοπονήρου ἐπισταμένου τὰ
γ[ενόμενα] ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ ποταμοὺς καὶ τὰ ὄρη
καὶ [τὴν] γῆ[ν], Αωθ Αβαωθ, τὸν θεὸν τοῦ Αβρααν καὶ τὸν Ιαω τὸν τοῦ
Ιακου,

Ιαω Αωθ Αβαωθ, θεὸν τοῦ Ισραμα, ἄξον ζευῆξον τὸν Οὐρβανόν, ὃν (40)
ἔτεκεν Οὐρβανά, πρὸς τὴν Δομιτιανήν, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ἐρῶντα
μαι[νόμενον] βασανιζόμενον ἐπὶ τῇ φιλῷ καὶ ἔρωτι καὶ ἐπιθυμῷ
τῆς Δομιτιανῆς, ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, ζευῆξον αὐτοὺς γάμω καὶ
ἔρωτι συμβιούντας ὅλῳ τῷ τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνῳ, ποιήσον αὐ-

τὸν ὥς δοῦλον αὐτῇ ἑρῶντα ὑποτεταχθῆναι, μηδεμίαν ἄλλη[ν] (45)
γυναικα μήτε παρθένον ἐπιθυμοῦντα, μόνην δὲ τὴν Δομιτια[νάν],
ἣν ἔτεκεν Κανδιδά, σύμβιον ἔχειν ὅλω τῷ τῆς ζωῆς αὐτῷ[ν χρόνῳ].
ἤδη ἤδη, ταχὺ ταχύ.

Lucian, Dial. Meretr. 4.4-5

Ἔστιν, ὦ φιλότατη, ὅτι χρησίμη φαρμακίς,
Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί
ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κάκεινον εἰκῇ, ὥσπερ
Χαρίνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὅλους τέτταρας, ὅτε
ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν, ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπωδῶν (5)
ἦκεν αὐθις ἐπ' ἐμέ.

{ΜΕΛΙΤΤΑ} (6)

Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι;

{ΒΑΚΧΙΣ} (7)

Λαμβάνει μὲν οὐδὲ πολύν, ὦ Μέλιττα, τὸν
μισθόν, ἀλλὰ δραχμὴν καὶ ἄρτον· ἐπικεῖσθαι δὲ
δεῖ μετὰ τῶν ἀλῶν καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ καὶ θεῖον καὶ (10)
δαῖδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα
κεκεράσθαι δεῖ καὶ πίνειν ἐκείνην μόνην. δεῖσει
αὐτοῦ μέντοι <τι> τοῦ ἀνδρὸς εἶναι, οἶον ἱμάτια ἢ
κρηπίδας ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν ἢ τι τῶν τοιούτων.

{ΜΕΛΙΤΤΑ} (14)

Ἔχω τὰς κρηπίδας αὐτοῦ. (15)

{ΒΑΚΧΙΣ} (15)

(5.) Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμῶ τῷ

θείῳ, πάττουσα καὶ τῶν ἀλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ·
ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐκείνου καὶ τὸ
σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον
ἐπιστρέφει ἐπωδὴν τινα λέγουσα ἐπιτρόχῳ τῇ (5)
γλώττῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα
ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας, ἅμα καὶ
τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ καὶ τῆς
Φοιβίδος, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτούσης, ἥκέ μοι, τὸ
πλέον ὑπὸ τῆς ἐπωδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό (10)
με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσσηθρον ἐδιδά-
ξατο, τηρήσασαν τὸ ἔχνος, ἐπὰν ἀπολίποι, ἀμαυρ-
ώσασαν ἐπιβῆναι μὲν τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης τὸν
ἐμὸν δεξιόν. τῷ δεξιῷ δὲ τὸν ἀριστερόν ἐμπαλιν
καὶ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι καὶ ὑπεράνω εἰμί· (15)
καὶ ἐποίησα ὥς προσέταξε.

{ΜΕΛΙΤΤΑ} (16)

Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχί, κάλει ἤδη τὴν
Σύραν. σὺ δέ, ὦ Ἀκί, τὸν ἄρτον καὶ τὸ θεῖον καὶ
τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπωδὴν εὐτρέπιζε.

PGM IV 296-466

Φιλτροκατάδεσμος θαυμαστός· λαβὼν κηρὸν <ἢ πηλὸν>
ἀπὸ τροχοῦ κεραμικοῦ πλάσον ζώδια δύο, ἄρρε-
νικὸν καὶ θηλυκόν· τὸν μὲν ἄρσενα ὡς Ἄρεα
καθωπλισμένον ποίησον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ
κρατοῦντα ξίφος, καταπλήσσοντα αὐτῆς εἰς τὴν (300)
κατακλείδα τὴν δεξιάν, αὐτὴν δὲ ὀπισθάγγωνα
καὶ ἐπὶ τὰ γόνατα καθημένην, καὶ τὴν οὐσίαν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἄψεις ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου.
γράψον δὲ εἰς τὸ πλάσμα τῆς ἀγομένης· ἐπὶ μὲν
τῆς κεφαλῆς· ἴση Ἰάω ιθι ουνε βριδω (305)
λωθίων νεβουτοσουαληθ· ἐπὶ δὲ τῆς δε-
ξιᾶς ἀκοῆς· ὀυερ μηχαν· ἐπὶ δὲ τῆς εὐωνύ-
μου· λιβαβα ωῖμαθοθο· ἐπὶ δὲ τῆς ὀρά-
σεως· ἀμουναβρεω· ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλ-
μοῦ· ὠρορμοθιο αηθ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου· (310)
ῥοβουε· ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς κλειδός· ἀδετα
μερου· ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος·
ἐνε ψα ενεσγαφ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου· μελ-
χιου μελχιεδια· ἐπὶ δὲ τῶν χειρῶν·
μελχαμελχου αηλ· ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους τὸ (315)
ὄνομα τῆς ἀγομένης μητρόθεν, ἐπὶ δὲ τῆς
καρδίας· βαλαμιν Θωούθ· καὶ ὑπὸ τὸ ὑπογάστριον·
ᾠοβης αωβαρ· ἐπὶ δὲ τῆς φύσεως· βλιχιανειοι
ουωῖα· ἐπὶ δὲ τῆς πυγῆς· πισσαδαρα· ἐπὶ δὲ
τῶν πελμάτων τοῦ μὲν δεξιοῦ· ἐλω· τοῦ δὲ ἄλλο[υ] (320)

ἐλωαιοε·, καὶ λαβὼν δεκατρεις βελόνας
χαλκᾶς πῆξον α' ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου λέγων·
ᾠερονῶ σου, ἢ δεῖνα, τὸν ἐγκέφαλον·, καὶ β' εἰς τὰς ἀκοὰς
καὶ β' εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ α' εἰς τὸ στόμα καὶ β'
εἰς τὰ ὑποχόνδρια καὶ α' εἰς τὰς χεῖρας καὶ β' (325)
εἰς τὰς φύσεις καὶ β' εἰς τὰ πέλματα καθ' ἅπαξ λέ-
γων· ᾠερονῶ τὸ ποιὸν μέλος τῆς δεῖνα, ὅπως μη-
δενὸς μνησθῇ πλὴν ἐμοῦ μόνου, τοῦ δεῖνα· καὶ λα-
βὼν πλάτυμμα μολυβοῦν γράψον τὸν λόγον τὸν
αὐτὸν καὶ δίωκε καὶ συνδήσας τὸ πέταλον τοῖς (330)
ζωδίοις μίτω ἀπὸ ἴστοῦ ποιήσας ἄμματα τξε,
λέγων, ὡς οἶδας· Ἀβρασάξ, κατάσχεσ, τίθεσαι
ἡλίου δύνοντος παρὰ ἀώρου ἢ βιαίου θήκην, παρα-
τιθῶν αὐτῷ καὶ τὰ τοῦ καιροῦ ἄνθη. λόγος ὁ γρα-
φόμενος καὶ διωκόμενος· παρακατατίθεμαι (335)
ὕμιν τοῦτον τὸν κατάδεσμον, θεοῖς χθονίοις
Υεσεμυγαδων καὶ Κούρη Περσεφόνη Ἐρεσχιγὰλ
καὶ Ἀδώνιδι τῷ Βαρβαριθα, Ἐρμῇ καταχθονίῳ
Θωούθ φωκενταζεψευ αερχθαθου μι-
σονκται καλβαναχαμβρη καὶ Ἀνούβιδι κρα- (340)
ταιῷ ψιρινθ, τῷ τὰς κλεῖδας ἔχοντι τῶν καθ' Αἰ-
δου, θεοῖς καὶ δαίμοσι καταχθονίοις, ἀώροις τε
καὶ ἀώραις, μέλλαξί τε καὶ παρθένους, ἐνιαυτοὺς
ἐξ ἐνιαυτῶν, μῆνας ἐκ μηνῶν, ἡμέρας ἐξ ἡμε-
ρῶν, ὥρας ἐξ ὥρων. ὀρκίζω πάντας δαίμονας (345)

τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ συνπαρασταθῆναι τῷ δαί-
μονι τούτῳ· καὶ ἀνέγειρέ μοι σαυτόν, ὅστις ποτ' εἶ,
εἴτε ἄρρην, εἴτε θήλυς, καὶ ὕπαγε εἰς πάντα τόπον
καὶ εἰς πᾶν ἄμφοδον καὶ εἰς πάσαν οἰκίαν καὶ ἄξον
καὶ κατάδησον· ἄξον τὴν δεῖνα, ἣν δεῖνα, ἣς ἔχεις τὴν οὐ- (350)
σίαν, φιλοῦσάν με τὸν δεῖνα, ὃν ἔτεκεν ἡ δεῖνα· μὴ βινη-
θήτω, μὴ πυγισθήτω μηδὲ πρὸς ἡδονὴν ποιή-
[σ]η μετ' ἄλλου ἀνδρός, εἰ μὴ μετ' ἐμοῦ μόνου, τοῦ δεῖνα,
ἵνα μὴ δυννηθῇ ἡ δεῖνα μήτε πείν μήτε φαγεῖν, μὴ
στέργειν, μὴ καρτερεῖν, μὴ εὐσταθῆσαι, μὴ ὕπνου (355)
[τ]υχεῖν ἡ δεῖνα ἐκτὸς ἐμοῦ, τοῦ δεῖνα, ὅτι σε ἐξορκίζω κατὰ
τοῦ ὀνόματος τοῦ φοβεροῦ καὶ τρομεροῦ, οὗ ἡ γῆ ἀκούσα-
[σ]α τοῦ ὀνόματος ἀνοιγέσεται, οὗ οἱ δαίμονες
ἀκούσαντες τοῦ ὀνόματος ἐνφόβου φοβηθήσονται,
οὗ οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πέτραι ἀκούσαντες τὸ ὄνομα (360)
ῥήσονται. ὀρκίζω σε, νεκύδαιμον, εἴτε ἄρρης,
εἴτε θήλυς, κατὰ τοῦ Βαρβαριθα χενμβρα βα-
ρουχαμβρα καὶ κατὰ τοῦ Ἀβρατ Ἀβρασάξ
σεσενγεν βαρφαραγγης καὶ κατὰ τοῦ αωια
μαρι ἐνδόξου καὶ κατὰ τοῦ Μαρμα<ρ>εωθ (365)
Μαρμαρανωθ Μαρμαραωθ μαρεχθανα
αμαρζα· μαριβεωθ· μή μου παρακούσης,
νεκύδαιμον, τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν ὀνομάτων,
ἀλλ' ἔγειρον μόνον σεαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐχούσης
σε ἀναπαύσεως, ὅστις ποτὲ εἶ, εἴτε ἄρρης, εἴτε θή- (370)
λυς, καὶ ὕπαγε εἰς πάντα τόπον, εἰς πᾶν ἄμφοδον,

εἰς πάσαν οἰκίαν καὶ ἔνεγκόν μοι τὴν δεῖνα, καὶ κα-
τάσχεις αὐτῆς τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν, καὶ
μὴ ἐάσης τὴν δεῖνα ἄλλου ἀνδρός πείραν λαβεῖν
πρὸς ἡδονήν, μηδὲ ἰδίου ἀνδρός, εἰ μὴ ἐμοῦ (375)
μόνου, τοῦ δεῖνα, ἀλλ' ἔλκε τὴν δεῖνα τῶν τριχῶν, τῶν
σπλάγχνων, τῆς ψυχῆς πρὸς ἐμέ, τὸν δεῖνα, πά-
ση ὥρα τοῦ αἰῶνος, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, μέ-
χρι οὗ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, τὸν δεῖνα, καὶ ἀχώριστός
μου μείνῃ ἡ δεῖνα. ποιήσον, κατάδησον εἰς τὸν (380)
ἅπαντα χρόνον τῆς ζωῆς μου καὶ συνανάγ-
κασον τὴν δεῖνα ὑπουργὸν εἶναί μοι, τῷ δεῖνα, καὶ μὴ
ἀποσκιρτάτω ἀπ' ἐμοῦ ὥραν μίαν τοῦ αἰῶνος.
ἐάν μοι τοῦτο τελέσῃς, ἀναπαύσω σε ταχέως·
ἐγὼ γάρ εἰμι Βαρβαρ Ἀδωναί, ὁ τὰ ἄστρα κρύ- (385)
βων, ὁ λαμπροφεγγῆς οὐρανοῦ κρατῶν,
ὁ κύριος κόσμου αἰθουῶν ἰαθουῶν σελ-
βιουωθ· Ἀὼθ σαρβαθιουθ ιαθθιεραθ
Ἀδωναὶ ἱα ρουρα βια βι βιοθη αθωθ
Σαβαὼθ ἡα νιαφα αμαραχθι· σαταμα· (390)
ζαναθθειη σερφω ἱαλαδα ἱαλη
σβησι· ιαθθα· μαραδθα· αχιλθθεε
χωωω ση ηαχω· κανσαοσα· αλκμουρι·
θυρ· θαωος· σιεχη· εἰμι Θὼθ οσωμαι·
ἄξον, κατάδησον τὴν δεῖνα φιλοῦσαν, ἐρῶ- (395)
σαν, τὸν δεῖνα ποθοῦσαν (κοινόν), ὅτι ὀρκίζω σε,
νεκύδαιμον, κατὰ τοῦ φοβεροῦ, μεγάλου

ἱαεω βαφρενεμουν οθι λαρικριφια
 ευεαῖ φικρικραλιθον νομεν ερ φαβωεαι,
 ἵνα μοι ἄξης τὴν δεῖνα καὶ κεφαλὴν κεφαλῇ (400)
 κολλήσῃ καὶ χεῖλεα χεῖλεσι συνάψῃ καὶ γαστέ-
 ρα γαστρὶ κολλήσῃ καὶ μηρὸν μηρῷ πε-
 λάσῃ καὶ τὸ μέλαν τῷ μέλανι συναρμό-
 σῃ καὶ τὰ ἀφροδισιακὰ ἑαυτῆς ἐκτελέσῃ
 ἢ δεῖνα μετ' ἐμοῦ, τοῦ δεῖνα, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον (405)
 τοῦ αἰῶνος.' εἶτα γράψον εἰς ἕτερον μέρος
 τοῦ πλατύματος τὴν καρδίαν καὶ τοὺς χα-
 ρακτῆρας, ὥς ὑπόκειται·
 <70<ιαεωβαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρι> (409a)
 ιαεωβαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι (410)
 αεωβαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι
 αω εωβαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι
 εα ωβαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι
 ιω βαφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι
 νο αφρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι (415)
 ιο φρενεμουννοθιλαρικριφιαευεαιφικρικραλιθοννομενερφαβωεαι
 οε ιανυ
 ιωαε νυαα
 εοηι οιι
 ναου ναεε (420)
 ιαωῖ εωαυ
 αηαη οουῖ
 ηῖοῖ ηηεα
 ωῖνα ααῖα
 αωοε ιιω (425)

υῖωη εεαω
 εοαωα ηηαω
 ναυα ηῖηε
 ιοηιη οαηῖ
 ιαωι ηῖνῖ (430)
 αοαο ηηοῖ
 νυοι νααι
 ηια
 ααωω>70
 ἐξαίτησις τῆς πράξεως· πρὸς ἡλίου δυσμᾶς, ἔχων (435)
 οὐσίαν τοῦ μνημείου, λέγε·
 ἄεροφοιτήτων ἀνέμων ἐποχούμενος αὔραις,
 Ἥλιε χρυσοκόμα, διέπων φλογὸς ἀκάματον πῦρ,
 αἰθερίαισι τριβαῖς μέγαν πόλον ἀμφιελίσσων,
 γεννῶν αὐτὸς ἅπαντα, ἅπερ πάλιν ἐξαναλύεις· (440)
 ἐξ οὗ γὰρ στοιχεῖα πάντα τεταγμένα σοῖσι νόμοισι,
 κόσμον ἅπαντα τρέφουσιν τετρά<τρο>πον εἰς ἐνιαυτόν.
 κλύθι, μάκαρ· σὲ γὰρ κλήζω, τὸν οὐρανοῦ ἡγεμονῆα,
 γαίης τε χάοιο καὶ Αἰδαο, ἔνθα νέμονται
 δαίμονες ἀνθρώπων οἱ πρὶν φάος εἰσορόωντες. (445)
 καὶ δὴ νῦν λίτομαί σε, μάκαρ, ἄφθιτε, δέσποτα κόσμου·
 ἦν γαίης κευθμῶνα μόλῃς νεκύων ἐπὶ χώρον,
 πέμψον δαίμονα τοῦτον τῇ δεῖνα μεσάταισι ὥραις,
 οὐπερ ἀπὸ σκήνους κατέχω τόδε λείψανον ἐν χερσὶν ἐμαῖς,
 νυκτός, ἐλευσόμενον προστάγμασι σῆς ὑπ' ἀνάγκης, (450)

ἔν', ὅσα θέλω ἐν φρεσὶ ἐμαῖς, πάντα μοι ἐκτελέσῃ,
πραῦν, μειλίχιον μηδ' ἀντία μοι φρονέοντα.
μηδὲ σὺ μηνίσῃς κρατεραῖς ἐπ' ἐμαῖς ἐπαοιδαῖς·
ταῦτα γὰρ αὐτὸς ἔταξας ἐν ἀνθρώποισι δαῖναι
νήματα Μοιράων, καὶ σαῖς ὑποθημοσύνησι. (455)
κλήζω δ' οὖνομα σόν, ὦρ', ὃν Μοιρῶν ἰσάριθμον·
αχαῖφω θωθω φιαχα αἶη ἡῖα ιαη· ἡῖα
θωθω φιαχα· ἴλαθί μοι, προπάτωρ, κόσμου
θάλος, αὐτολόχευτε, πυρφόρε, χρυσοφαῆ,
φαεσίμβροτε, δέσποτα κόσμου, (460)
δαῖμον ἀκοιμήτου πυρός, ἄφθιτε, χρυσεόκυκλε,
φέγγος ἀπ' ἀκτίων καθαρὸν πέμπων ἐπὶ γαῖαν·
πέμψον τὸν δαίμονα, ὅνπερ ἐξηγησάμην, τῇ δεῖνᾳ (κοινόν).'
ἄλλως τὸ ὄνομα· αχαῖ φωθωθω αἶη· ἡῖα·
ιαη· ἡῖω θω θω φιαχα· (465)
ἄλλως· αχαῖ φωθωθω αἶη ἡῖα ηαῖ ιαη·
αηῖ ἡῖα ωθωθω φιαχα·

IV 1716-1870

Ξίφος Δαρδάνου· πρᾶξις ἡ κα- (1715)
λουμένη ξίφος, ἥς οὐδέν ἐστιν
ἶσον διὰ τὴν ἐνέργειαν· κλί-
νει γὰρ καὶ ἄγει ψυχὴν ἀντι-
κρυς, οὐδ' ἂν θέλῃς, λέγων τὸν
λόγον καὶ ὅτι· 'κλίνω τὴν ψυχὴν τοῦ δεῖνα.' (1720)

λαβὼν λίθον μάγνητα τὸν
πνέοντα γλύψον Ἀφροδίτην
ἱππιστὶ καθημένην ἐπὶ Ψυ-
χῆς, τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κρατοῦ-
σαν, τοὺς βοστρύχους ἀναδεσ- (1725)
μευομένην, καὶ ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς· αχμαγε
ραρπεψει· ὑποκάτω δὲ
τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ψυχῆς
Ἔρωτα ἐπὶ πόλου ἐστῶτα, λαμ- (1730)
πάδα κρατοῦντα καομένην,
φλέγοντα τὴν Ψυχὴν. ὑποκά-
τω δὲ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὀνόματα
ταῦτα· αχαπα Ἀδωναίε
βασμα χαρακω Ἰακῶβ (1735)
Ἰάω η· φαρφαρηῖ· εἰς δὲ τὸ
ἔτερον μέρος τοῦ λίθου Ψυχὴν
καὶ Ἔρωτα περιπεπλεγμέ-
νους ἑαυτοῖς καὶ ὑπὸ τοὺς πό-
δας τοῦ Ἔρωτος ταῦτα· σσς- (1740)
σσσς, ὑποκάτω δὲ τῆς
Ψυχῆς· ηηηηηηηη· γλυφέν-
τι δὲ τῷ λίθῳ καὶ τελεσθέντι
χρῶ οὕτως· λαβὼν αὐτὸν
ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου στρέψε, (1745)
εἰς ὃ θέλεις, λέγε τὸν λόγον τοῦ-

τον· ἔπικαλοῦμαί σε, τὸν ἀρχη-
γέτην πάσης γενέσεως, τὸν διατείναντα τὰς ἑαυτοῦ
πτέρυγας εἰς τὸν σύμπαντα
κόσμον, σὲ τὸν ἄπλατον καὶ (1750)
ἀμέτρητον, εἰς τὰς ψυχὰς πά-
σας ζωογόνον ἐμπνέ-
οντα λογισμὸν, τὸν συναρ-
μοσάμενον τὰ πάντα τῇ ἑαυ-
τοῦ δυνάμει, πρωτόγονε, παν- (1755)
τὸς κτίστα, χρυσοπτέρυγε, με-
λαμφαῇ, ὃ τοὺς σώφρονας
λογισμοὺς ἐπικαλύπτων
καὶ σκοτεινὸν ἐμπνέων οἶ-
στρον, ὃ κρύφιος καὶ λάθρα (1760)
ἐπινεμόμενος πάσαις ψυ-
χαῖς· πῦρ ἀθεώρητον γεν-
νᾶς βαστάζων τὰ πάντα
ἔμψυχα οὐ κοπιῶν <αὐ>τὰ βασα-
νίζων, ἀλλὰ μεθ' ἡδονῆς ὁδυ- (1765)
νηρᾶ τέρψει, ἐξ οὗ τὰ πάντα
συνέστηκεν. σὺ καὶ ἐντυγ-
χανόμενος λύπην φέρεις
ποτέ μὲν σώφρων, ποτέ δὲ
ἀλόγιστος, δι' ὃν ὑπὲρ τὸ καθῆ- (1770)
κον τολμῶντες οἱ ἄνθρω-
ποι ἐπὶ τὸν μελανφαῇ

σε καταφεύγουσιν. νεώτατε,
ἄνομε, ἀνίλαστε, ἀλιτάνευ-
τε, αἰδῆ, ἀσώματε, οἶστρο- (1775)
γενέτωρ, τοξότα, λαμπαδοῦ-
χε, πάσης πνευματικῆς
αἰσθήσεως, κρυφίων πάν-
των ἄναξ, ταμία λήθης,
γενάρχα σιγῆς, δι' ὃν τὸ φῶς (1780)
καὶ εἰς ὃν τὸ φῶς χωρεῖ, νή-
πιε, ὅταν γεννηθῇς ἐν-
κάρδιος, πρεσβύτατε, ὅταν
ἐπιτευχθῇς· ἐπικαλοῦμαί
σε, τὸν ἀπαραίτητον, τῷ (1785)
μεγάλῳ σου ὀνόματι· αζαραχθαραζα λαθα
ιαθαλ· υυυ λαθαῖ·
αθαλλαφα· ιοιοιο· αἷ
αἷ· αἷ· αἷ ουεριεν· οιαῖ·
λεγετα· ραμαῖ· αμα· ρα- (1790)
ταγελ· πρωτοφανῇ, νυ-
κτιφανῇ, νυκτιχαρῇ, νυ-
κτιγενέτωρ, ἐπήκοε,
ερηκισιθφη αραραχααρα
ηφθισικηρε Ἰαβεζεβυθ (1795)
ἰὼ βύθιε· βεριαμβω
βεριαμβεβω· πελάγιε
μερμεργου· κρύφιε καὶ

πρεσβύτατε αχαπα· Ἄδω-
ναίε· βασμα· χαρακω· Ἰακώβ· (1800)
Ἰάω· Χαρουήρ· Ἀρουήρ· Λαῖλαμ·
Σεμεσιλάμ· σουμαρτα· μαρβα·
καρβα· μεναβωθ· ημια· ἐπί-
στρεψον τὴν ψυχὴν τῆς δεῖνα εἰς
ἐμέ τὸν δεῖνα, ἵνα με φιλή, ἵνα μου (1805)
ἐρᾷ, ἵνα μοι δοῖ τὰ ἐν ταῖς χερ-
σὶν ἐαυτῆς. λεγέτω μοι τὰ ἐν
τῇ ψυχῇ ἐαυτῆς, ὅτι ἐπικέκλη-
μαι τὸ μέγα σου ὄνομα· εἰς δὲ
πέταλον χρυσοῦν τὸ ξίφος (1810)
τοῦτο γράφε· ‘εἰς Θουριήλ·
Μιχαήλ· Γαβριήλ· Οὐριήλ·
Μισαήλ· Ἰρραήλ· Ἰστραήλ·
ἀγαθὴ ἡμέρα γένοιτο τῷ ὀνό-
ματι, καὶ ἐμοί, τῷ εἰδότι αὐτὸ (1815)
καὶ περικειμένῳ, τὴν ἀθάνα-
τον καὶ ἄπτωτον ἰσχὺν τοῦ
θεοῦ παρακαλῶ. δὸς δέ μοι
πάσης ψυχῆς ὑποταγήν, ἥς
ἂν ἐπικαλέσωμαι.’ καὶ δὸς (1820)
τὸ πέταλον καταπεῖν πέρδι-
κι καὶ σφάξον αὐτὸν καὶ
ἀνελόμενος φέρει περὶ
τὸν τράχηλον ἐνθεις εἰς

τὴν λεπίδα παιδέρωτα (1825)
βοτάνην. ἔστιν τὸ ἐπί-
θυμα τὸ ἐμψυχοῦν τὸν Ἔ-
ρωτα καὶ ὅλην τὴν πράξιν·
μάννης δραχμαὶ δ', στύρακος δραχμαὶ δ',
ὀπίου δραχμαὶ δ', ζμύρνης <δραχμαὶ δ'>, λίβα- (1830)
νος, κρόκος, βδέλλα ἀνά
ἡμίδραχμον. ἰσχάδα λιπα-
ρὰν μίξας ἀναλάμβανε
οἶνω εὐώδει πάντα ἴσα καὶ
χρῶ εἰς τὴν χρῆσιν. ἐν δὲ (1835)
χρήσει πρῶτον ἐπίθνε, καὶ
οὕτως χρῶ. ἔχει δὲ καὶ πρᾶ-
ξιν πάρεδρος, ὃς γίνεται
ἐκ μορέας ξύλου· γίνεται δὲ
Ἐρως πετρωτὸς χλαμύδα (1840)
ἔχων, προβεβληκὼς τὸν
δεξιὸν πόδα, κοῖλον ἔχων
τὸν νῶτον. εἰς δὲ τὸ κοίλωμα
βάλε χρυσοῦν πέταλον κυ-
πρίῳ γραφείῳ γράψας ψυχρη- (1845)
λάτῳ τινὸς τὸ ὄνομα·
‘Μαρσαβουταρθε—γενοῦ μοι
πάρεδρος καὶ παραστάτης
καὶ ὀνειροπομπός.’ καὶ ἐλ-
θὼν ὀψέ εἰς τὴν οἰκίαν, ἥς βού- (1850)

λει, κρούε τὴν θύραν αὐτῆς
τῷ Ἑρωτι καὶ λέγε· ἰδέ, ὦδε
μένει ἡ δεῖνα, ὅπως παρασταθεῖς
αὐτῇ εἴπῃς, ἃ προαιρούμαι,
ὁμοιωθεὶς ᾧ σέβεται θεῷ ἢ δαί- (1855)
μονι.' καὶ ἐλθὼν σου εἰς τὸν
οἶκον θές τράπεζαν καὶ
ὑποστρώσας σινδόνα κα-
θάραν καὶ ἄνθη τὰ τοῦ καιροῦ
θές ἐπάνω τὸ ζώδιον, εἶτα (1860)
ἐπίθις αὐτῷ καὶ λέγε τὸν
λόγον συνεχῶς τὸν τῆς
ἐπικλήσεως καὶ πέμπε,
καὶ ποιήσῃ ἀπαραβάτως.
ὅταν δὲ κλίνῃς τῷ λίθῳ, (1865)
ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ὄνειρο-
πομπεῖ· ἄλλη γὰρ ἄλλων ἔχεται.

IV 2441-2621

Ἀγωγή· σκευὴ ἐπιθύματος σεληνιακοῦ
ἄγουσα ἀσχέτους καὶ ἀνουσιάστους μο-
νομήρους, κατακλίνει γενναίως καὶ ἀναι-
ρεῖ ἰσχυρῶς, ὄνειροπομπεῖ καλλίστως,
ὄνειραιτητεῖ θαυμαστῶς καὶ ἐν πλείσταις (2440)
ἀποδείξεσιν ἐθαυμάσθη οὐδεμίαν ἔγκλι-

σιν ἔχουσα τούτων. ἐπίθυμα· ἐπεδείξατο
Παχράτης, ὁ προφήτης Ἡλιουπόλεως,
Ἀδριανῷ βασιλεῖ ἐπιδεικνύμενος τὴν
δύναμιν τῆς θείας αὐτοῦ μαγείας. ἦξεν (2445)
γὰρ μονόωρον, κατέκλινεν ἐν ὥραις β', ἀνεί-
λεν ἐν ὥραις ζ', ὄνειροπόμπησεν δὲ αὐτὸν
βασιλέα ἐκδο<κ>ιμ<ά>ζοντος αὐτοῦ τὴν ὅλην
ἀλήθειαν τῆς περὶ αὐτὸν μαγείας· καὶ θαν-
μάσας τὸν προφήτην διπλᾶ ὀψώνια αὐτῷ (2450)
ἐκέλευσεν δίδοσθαι. λαβὼν μυγαλὸν
ἐκθέωσον πηγαίῳ ὕδατι καὶ λαβὼν καν-
θάρους σεληνιακοὺς δύο ἐκθέωσον ὕδα-
τι ποταμίῳ καὶ καρκίνον ποτάμιον καὶ
στῆρ ποικίλης αἰγὸς παρθένου καὶ κυνο- (2455)
κεφάλου κόπρον, ἴβεως ὡὰ δύο, στύρακος
δραχμὰς β', ζμύρνης δραχμὰς β', κρόκου δραχμὰς β', κυπέρεως
Ἰταλικῆς δραχμὰς δ', λιβάνου ἀτμήτου δραχμὰς δ', μονο-
γενὲς κρόμμυον· ταῦτα πάντα βάλε εἰς
ὄλμον σὺν τῷ μυγαλῷ καὶ τοῖς λοιποῖς (2460)
καὶ κόψας καλλίστως ἔχε ἐπὶ τῶν χρειῶν
ἀποθέμενος εἰς πυξίδα μολιβήν.
καὶ ὅταν βούλῃ πράττειν, ἀνελόμενος
ὀλίγον καὶ ποιήσας ἀνθρακιὰν ἀνα-
βὰς ἐπὶ δώματος ὑψηλοῦ ἐπίθις λέγων (2465)
τὸν λόγον τοῦτον ἀνατολῆς οὔσης, καὶ παρα-
χρῆμα ἦξει. λόγος· διασταλήτω μοι

πάσα νεφῶν σκοτία, καὶ ἐπιλαμφά-
τω μοι ἡ θεὸς Ἀκτιῶφιν καὶ ἀκουσά-
τω μου τῆς ἱερᾶς φωνῆς· βαίνω γὰρ (2470)
καταγγέλλων τὴν διαβολὴν τῆς μια-
ρᾶς καὶ ἀνοσίας, τῆς δεῖνα· διέβαλεν γάρ
σου τὰ ἱερὰ μυστήρια ἀνθρώποις εἰς
γνώσιν. ἡ δεῖνά ἐστιν ἡ εἰποῦσα ὅτι—‘<οὐκ> ἐγὼ εἰμι
εἰποῦσα ὅτι· ἐγὼ ἴδον τὴν μεγίστην (2475)
θεὸν καταλιποῦσαν τὸν πόλον τὸν οὐ-
ράνιον, ἐπὶ γῆς γυμνοσάνδαλον, ξιφη-
φόρον, ἄτοπον ὄνομα <ὀνομά>σασαν’. ἡ δεῖνά ἐστιν
ἡ εἰποῦσα· ‘ἐγὼ τ<ὴν θεὸν> αἶμα πίνουσιν.’
ἡ δεῖνα εἶπεν, οὐκ ἐγὼ, Ἀκτιῶφι Ἐρεσχιγάλ (2480)
Νεβουτοσουαληθ· φορφορβα· Σα-
τραπάμμων· χοιριζιη· σαρκοβόρα·
βάδισον πρὸς τὴν δεῖνα καὶ βάσταξον αὐ-
τῆς τὸν ὕπνον καὶ δὸς αὐτῇ καῦσιν ψυ-
χῆς, κόλασιν φρενῶν καὶ παροίστρη- (2485)
σιν, καὶ ἐκδιώξασα αὐτὴν ἀπὸ παντὸς
τόπου καὶ πάσης οἰκίας ἄξον αὐτὴν ὧδε,
πρὸς ἐμέ, τὸν δεῖνα.’ ταῦτα εἰπὼν θύσον καὶ ἀνα-
στενάξας ἀναποδίζων κατὰβηθι, καὶ πα-
ραχρήμα ἐλεύσεται· ἔπεχε δὲ τῇ ἀγομένῃ, (2490)
ὅπως ἀνοιξῆς αὐτῇ, εἰ δὲ μή, τελευτήσῃ.
ἐπὶ κατακλίσεως τούτοις χρῆσαι τοῖς λόγοις
προστιθεὶς ὅτι· ‘κατάκλινον τὴν δεῖνα, ἣν δεῖνα.’

ἐπὶ δὲ ἀναιρέσεως λέγε· ‘ἀνάσπασον αὐτῆς
τὸ πνεῦμα, κυρία, τῶν μυκτῆρων τῆς δεῖνα.’ (2495)
ἐπὶ δὲ ὀνειροπομπῶν· ‘ὁμοιωθεῖσα, ᾧ σέβε-
ται θεῶ.’ ἐπὶ δὲ ὀνειραιοτητοῦ λέγε· ‘παραστά-
θητί μοι, κυρία, καὶ χρημάτισόν μοι περὶ
τοῦ δεῖνα πράγματος.’ καὶ παρασταθήσεταιί σοι καὶ ἅπαν-
τα ἐρεῖ ἀψευδῶς. μὴ οὖν εὐχερῶς πρᾶσ- (2500)
σης, εἰ μὴ ἀνάγκη σοι γένηται. ἔχει δὲ
φυλακτῆριον πρὸς τὸ μή σε καταπεσεῖν·
εἴωθεν γὰρ ἡ θεὸς τοὺς ἀφυλακτηριαστοὺς
τοῦτο πρᾶσσοντας ἀεροφ<ερ>εῖς ποιεῖν καὶ
ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπὶ τὴν γῆν ῥῦψαι. διὸ οὖν (2505)
ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ τοῦ φυλακτηρί-
ου τὴν πρόνοιαν ποιήσασθαι, ὅπως ἀδι-
στάκτως πράσσης. κρύβε. λαβὼν ἱε-
ρατικὸν κόλλημα φόρει περὶ τὸν δεξιὸν
βραχίονά σου, ἐν ᾧ ἐπιθύσεις. ἔστι δὲ (2510)
τὰ γραφόμενα ταῦτα· ‘μουλαθι· χερ-
νουθ· αμαρω· μουλιανδρον· διαφύ-
λαξόν με ἀπὸ πονηροῦ παντὸς δαίμονος,
ἧτοι ἀρσενικοῦ πονηροῦ ἢ θηλυκοῦ.’ κρύ-
βε, νιέ. δεύτερος λόγος μετὰ τὸ θύ- (2515)
σαί σε πρῶτον· κάλλιον δέ σέ ἐστιν εἰπεῖν
πρὸ τοῦ σε ἐπιθύσαι. ἔστιν δὲ λόγος συνά-
ψας τῷ πρώτῳ· ‘<θύω σοι> τόδ’ ἄ-
ρωμα, Διὸς τέκος, ἰοχέαιρα, Ἄρτεμι,

Περσεφόνη, ἔλαφῃβόλε, νυκτοφάνεια, (2520)
τρίκτυπε, τρίφθογγε, τρικάρανε Σελήνη,
θρινακία, τριπρόσωπε, τριαύχενε καὶ τριοδίτι,
ἢ τρισσοῖς. ταλάροισιν ἔχεις φλογὸς ἀκάματον πῦρ
καὶ τρίοδον μεθέπεις τρισσῶν δεκά-
δων τε ἀνάσσεις καὶ τρισὶ μορφαῖσι (2525)
καὶ φλέγμασι καὶ σκυλάκεσσι. δεινὴν
ἐξ ἀτόνων πέμπεις ὀξεῖαν ἰωήν, φρικτὸν
ἀνανδήσασα θεὰ τρισσοῖς στομάτεσσι.
κλαγγῆς σῆς ἀκούοντα τὰ κοσμικὰ πάντα
δονεῖται, νερτέριαί τε πύλαι καὶ Λήθης (2530)
ἱερὸν ὕδωρ καὶ Χάος ἀρχαίτατον καὶ Ταρ-
τάρου χάσμα φαεινόν· ἦν πάντες ἀθά-
νατοι, ἦν τε θνητοὶ ἄνθρωποι, οὐρεά
τε ἀστερόεντα, νάπαι καὶ δένδρεα πάντα
καὶ ποταμοὶ κελαδοῦντες ἰδ' ἀτρύγετός τε (2535)
θάλασσα,
ἦχὼ ἐρημαίῃ καὶ δαίμονες οἱ κατὰ κόσμον
φρίσσουσί σε, μάκαιρα, ἀκούοντες ὅπα δεινῇν.
δεῦρ' ἴθι μοι, νυχία, θηροκτόνε, δεῦρ' ἐπ' ἀγωγῆς,
ἦσυχε καὶ δασπλῆτι, τάφοις ἐνὶ δαίταν ἔχουσα, (2540)
εὐχαῖσιν ἐπάκουσον ἐμαῖς, πολυώδυne Σελήνη,
ἢ νυκταιροδύτειρα, τρικάρανε, τριώννυμε Μῆνη,
Μαρζουννη, φοβερὰ καὶ ἀβρονόη καὶ Πειθώ,
δεῦρ' ἴθι μοι, κερατῶπι, φαεσφόρε, ταυρεό-
μορφε, ἵπποπρόσωπε θεά, κυνολύγματε, (2545)

δεῦρο, λύκαινα, καὶ μόλε νῦν, νυχία, χθο-
νία, ἀγία, μελανείμων, ἣν ἀνακυκλεῖται
κόσμου φύσις ἀστερόφοιτος, ἥνικ' ἄγαν
αὔξης. σὺ τὰ κοσμικὰ πάντα τέθεικας·
γεννᾷς γὰρ σὺ πάντα ἐπὶ χθονὸς ἥδ' ἀπὸ (2550)
πόντου καὶ πτηνῶν δ' ἐξῆς παντοῖα
γένη παλίνεδρα, πανγεννήτειρα
καὶ ἐρωτοτόκεια Ἀφροδίτη, λαμπα-
δία, φαέθουσα καὶ αὐγάζουσα Σελήνη·
ἀστρο[δ]ία καὶ οὐρανία, δαδοῦχε, πυρίπνου, (2555)
τετραπροσωπεινή, τετραώννυμε,
τετραοδίτι· χαῖρε, θεά, καὶ σαῖσιν ἐπω-
νυμῖαις ἐπάκουσον, οὐρανία, λιμενί-
τι, ὀρίπλανε εἰνοδία τε, νερτερία,
βυθία, αἰωνία σκοτία τε· ἐλθ' ἐπ' ἐμαῖς (2560)
θυσίαις καὶ μοι τόδε πρᾶγμα τέλεσσον
εὐχομένῳ τε ἐπάκουσον ἐμοί, λίτομαί
σε, ἄνασσα· τοῦτ' ἐπὶ τῶν ἐπ[αν]αγκαστι-
κῶν χρῶ· δύναται γὰρ πάντα ἐπιτελεῖν,
μηδὲ πυκνῶς δὲ ποίει πρὸς Σελήνην, (2565)
εἰ μὴ, <δ> ἐπάξιον ἦν ἐνεργείας, πράσσεις.
ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐπιθυμάτων
ἐνδιαβόλων ὄντων χρῶ τῇ ὑποκει-
μένη στήλῃ λέγων οὕτως. ἔστιν δὲ
ἐπάναγκος λόγος γ'. 'ἢ δεῖνά σοι θύει, (2570)
θεά, δεινόν τι θυμίσμα· αἰγὸς τε

ποικίλης στέαρ καὶ αἷμα καὶ μύσαγμα,
ἰχώρα παρθένου νεκρᾶς καὶ καρδίαν
ἁώρου καὶ οὐσίαν νεκροῦ κυνὸς
καὶ ἔμβρυον γυναικὸς καὶ λεπτὰ πί- (2575)
τυρα τῶν πυρῶν καὶ λύματα ὀξυ-
όεντα, ἄλα, στέαρ ἐλάφου νεκρᾶς
σχίνόν <τε> μυρσίνην τε, δάφνην ἄτε-
φρον, ἄλφιτα καὶ καρκίνιοιο χηλᾶς,
σφάγγον, ῥόδα, πυρῆνά τε καὶ κρόμ- (2580)
μυον τὸ μόνον, σκόρδον τε, σύκων
ἄλφιτον, κόπρον κυνοκεφάλαιο
ὠόν τε ἱβέως νεᾶς—ἃ μὴ θέμις—τοῖς
σοῖς ἔθηκε βωμοῖς, ξύλοις τε τοῖς ἄρκευ-
θίνοις φλόγας πυρὸς βαλοῦσα (2585)
ιέρακα τὸν πελαγοδρόμον καὶ γυῖά σοι
σφαγιάζει
καὶ μυγαλόν, τὸ σόν, θεά, μυστήριον μέγιστον.
ἔλεξε δ' ἄλγη ταῦτά σε δεδρακέσθαι ἀπηνῶς·
κτανεῖν γὰρ ἄνθρωπόν σε ἔφη, πιεῖν τὸ δ' (2590)
αἷμα τούτου, σάρκας φαγεῖν, μιτρήν τε σὴν
εἶναι τὰ ἔντερα αὐτοῦ, καὶ δέρμα ἔχειν δορῆς
ἅπαν κεῖς τὴν φύσιν σου θεῖναι, <πεῖν> αἷμα ιέρακος
πελαγίου, τροφήν τε κάνθαρόν σοι. ὁ Πὰν
δὲ σὼν κατ' ὀμμάτων γονὴν ἀθέμιτον ὥρσε· (2595)
ἐκγίνεται κυνοκέφαλος, ὅταν αἰ μηνιαῖαι
καθάρσεις· σὺ δ', Ἀκτιῳφι, κοίρανε, μόνῃ

τύραννε, κραιπνὴ Τύχη θεῶν καὶ δαιμό-
νων νεβουτοσουαληθ· ἰωῖ· λοιμου λαλον
Συριστί· ηταρονκον βυθου πνουσαν· κα- (2600)
θινβεραο· εστοχεθ· ορενθα· αμελχερι-
βιουθ· σφνουθι· στίξον πικραῖς τιμωρίαις
τὴν δε<ῖνα> τὴν ἄθεςμον, ἣν πάλιν ἐγὼ σοι κατὰ-
τροπον ἐναντίως ἐλέ[γ]ξω. καλῶ σε, τριπρό-
σωπον θεάν, Μήνην, ἐράσμιον φῶς, Ἑρμῆν (2605)
τε καὶ Ἑκάτην ὁμοῦ, ἄρσενόθηλυν ἔρνος,
μουφωρ· Φόρβα, βασιλεία Βριμῶ, δεινὴ
καὶ θεσμία καὶ Δαρδανία, πανοπαῖα, δεῦρο,
ιωη, παρθένε, εἰνοδία καὶ ταυροδρά-
καινα σύ, Νύμφη καὶ ἵπποκύων καὶ ν<ε>υ- (2610)
σίκρανε καὶ Μινώη τε κραταιή· εαλα-
νινδω, δεῦρο, ατεης ενιδελιδιμα
ἄνασσα φαιαρα· μηδιξα εμιθηνῖω,
μόλε μοι, Ἰνδεομη, δεῦρο, Μεγαφθη,
δεῦρο ἦξει, ἄγε μοι τὴν δεῖνα τάχιστα, τὴν πάν- (2615)
τα σαφῶς, θεά, αὐτὸς ἐλέγξω, ὅσα σοὶ θύου-
σα δέδορκεν·

IV 2891-2942

Ἀγωγή· πρὸς τὸν ἀστέρα τῆς Ἀφροδίτης
ἐπίθυμα· περιστερᾶς λευκῆς αἷμα καὶ στέαρ,
ζμύρνα ὠμὴ καὶ ὀπτὴ ἀρτεμισία, ὁμοῦ ποιεῖ κολ-

λούρια καὶ ἐπίθυε πρὸς τὸν ἀστέρα ἐπὶ ἄμ- (2890)
πελίνων ξύλων ἢ ἀνθράκων. ἔχε δὲ καὶ ἐγ-
κέφαλον γυπὸς εἰς τὸν ἐπάναγκον, ἵνα ἐπι-
θύης, ἔχε δὲ καὶ φυλακτήριον θηλείας ὄνου
ὀδόντα τῶν ἄνωθεν δεξιῶ *σ<ι>αγονίου* ἢ μόσχου
πυρροῦ ἱεροθύτου, ἀριστερῶ βραχίονι ἄνου- (2895)
βιακῶ ἐνδεδεμένον.
ἐπάναγκος τῆς πράξεως·
‘εἰ δὲ καθὼς θεὸς οὖσα μακρόψυχόν τι ποιήσης,
οὐκ ὄψῃ τὸν Ἄδωνιν ἀνερχόμενον Αἴδαο.
εὐθὺ δραμὼν ἤδη τοῦτον ἐγὼ δῆσω δεσμοῖς (2900)
ἀδάμασιν· φρουρήσας σφίγξω Ἰξιόνιον
τροχὸν ἄλλον, κοῦκέτι πρὸς φάος ἦξει, κολαζό-
μενος δὲ δαμείται· διὸ ποιήσον, ἄνασσα,
ἰκετῶ· ἄξον τὴν δεῖνα, ἣν δεῖνα, τάχιστα μολοῦσαν
ἐλθεῖν ἐν προθύροισιν ἐμοῦ τοῦ δεινός, οὐδ’ ἡ δεῖνα, (2905)
φιλότῃ καὶ εὐνῇ, οἷστρω ἐλαυνομένην,
κέντροισι βιαίις ὑπ’ ἀνάγκῃ, σήμερον, ἄρτι,
ταχύ. ὀρκίζω γάρ σε, Κυθήρη· νομιλλὸν
βιομβιλλὸν· Ἀκτιωφί· Ἐρεσχιγάλ· Νεβου-
τοσουαληθ· φρουρηξία θερμιδοχη βαρεω- (2910)
νῇ· ἐπάναγκος· ἀφρογενὴς Κυθήρεια,
θεῶν γενέτειρα καὶ ἀνδρῶν, αἰθερία, χθο-
νία, Φύσι παμμήτωρ, ἀδάμαστε, ἀλληλοῦ-
χε, πυρὸς μεγάλου περιδινήτειρα,
ἢ τὸν ἀεικίνητον ἔχεις περιδινέα Βαρζαν (2915)

ἄρρηκτον· σὺ δὲ πάντα τελεῖς, κεφαλὴν τε πόδας τε,
σαῖς τε θελημοσύναις περιμύγνυται ἱερὸν
ὔδωρ, ἡνίκα κινήσεις τὸν ἐν ἄστροις χεῖ-
ρεσι Πουζῶ, ὀμφαλὸν δὲ κατέχεις, κόσμου.
κινεῖς δὲ τὸ *<ν>* ἀγνὸν [ἴμ]ε[ρο]ν εἰς ἀνδρῶν ψυ- (2920)
χάς, ἐπὶ δ’ ἄνδρα γυναικας· κἀνδρὶ γυναικα
τίθησι ἐράσμιαν ἡματα πάντα. ἡμετέρη
βασίλεια, θεά, μόλε ταῖσδ’ ἐπαοιδαῖς, πό-
τνια Ἀρρωριφρασι, Γωθητινι, Κυπρογένεια,
σουῖης θνοβοχον· θοριθε σθενεπιω ἄνασσα (2925)
σερθενεβηγῖ, καὶ τῇ δεινί, ἣν δεῖνα, βάλε πυρσὸν
ἔρωτα, ὥστ’ ἐπ’ ἐμοῦ τοῦ δεινός, οὐδ’ ἡ δεῖνα, φιλότῃ τα-
κῆναι ἡματα πάντα. σὺ δέ, μάκαρ, Πουζῶ,
τάδε νεῦσον ἐμοί, τῷ δεινί, ὥς σὸν ἐν ἄστροις
ἐς χορὸν οὐκ ἐθέλοντα ἦξας ἐπὶ λέκτρα μι- (2930)
γῆναι, ἀχθεῖς δ’ ἐξαπίνης καὶ τὸν μέγαν
ἔστρεφε Βαρζαν, στρεφθεῖς τ’ οὐκ ἀνεπαύσατ’
ἐλίσσόμενός τε δονεῖται ... διὸ ἄξον μοι τὴν δεῖνα, ἣν δεῖνα,
φιλότῃ καὶ εὐνῇ· σὺ δέ, Κυπρογένεια θεά,
τέλει τελέαν ἐπαοιδήν· ἐὰν ἴδῃς τὸν ἀστέρα (2935)
λαμπυρίζοντα, σημείον, ὅτι ἐκρούσθῃ, ἐὰν δὲ
σπινθηροβολοῦντα, ἐν τῇ ὁδῷ ἦλθεν, ἐὰν
δὲ παραμήκην ὥς λαμπάδα, ἥδη ἦξεν.

XXXII 1-19

(32.) Ἐξορκεῖζ[ω] σε, Εὐάγγελε,
κατὰ τοῦ Ἀνούβι[δο]ς καὶ
τοῦ Ἑρμοῦ καὶ [τ]ῶν λοιπῶν] πάν-
των κάτω, ἄξαι καὶ καταδ-
ῆσαι Σαραπιάδα, ἣν ἔτε- (5)
κεν Ἑλένη, ἐπ' αὐτὴν Ἡρα-
εῖδαν, ἣν ἔτεκεν Θερμο-
υθαριν, ἄρτι, ἄρτι, τα-
χὺ ταχύ. ἐξ ψυχῆς καὶ καρδίας
ἄγε αὐτὴν τὴν Σαραπιά- (10)
δ[α], ἣν ἔτεκεν <Ἑλένη> εἰδία μήτρ-
α, μαεῖ οτε ἐλβωσατοκ
αλαουβητω ωειο[]
.αην, ἄξον καὶ κα[τάδησ-]
ον ψυχῇ[ν καὶ καρδίαν Σαραπιάδο-] (15)
ς, ἣν ἔτεκεν [Ἑλένη, ἐπ' αὐ-]
τὴν Ἡραεῖ[δαν, ἣν ἔτεκε-]
ν Θερμουθα[ριν μήτ-]
[ρα] αὐτῆς, [ἄρτι ἄρτι, ταχὺ ταχύ].

XXXIIa 1-25

Ὡς ὁ Τυφῶν ἀντίδικ-
[ός] ἐ<σ>τιν τοῦ Ἥλιου, οὕτω-
ς καύσον καρδίαν καὶ ψυ-
χὴν αὐτοῦ Ἀμωνείου, οὐδ'
ἔτεκεν Ἑλένη, καὶ εἰδία μή- (5)
τρα, Ἀδωνα<ί>, Ἀβρασάξ, Πι-
ν[ο]ῦτι καὶ Σαβαώς, καὶ σ-
ον ψυχὴν καὶ καρδίαν
αὐτοῦ Ἀμωνείου, οὐδ' ἔτε-
κεν Ἑλέν<η>, ἐπ' αὐτὸν Σερα- (10)
πιακόν, ὃν ἔτεκεν Θρέπτ-
η, ἄρτ[ι, ἄ]ρτι, ταχὺ ταχύ. τῇ α-
[ὕ]τῃ ὥρα καὶ τῇ αὐτῇ ἡ-
μέρᾳ, ἐξ αὐτῆς συνκατά-
μειξον τὰς ψυχὰς ἄν- (15)
φοτέρων καὶ ποιήσον
αὐτὸν τὸν Ἀμώνειον,
ὃν ἔτεκεν Ἑλένη, αὐ-
τὸν Σεραπιακόν, ὃν ἔτ-
εκεν Θρέπτῃ, πᾶσαν ὥρ- (20)
αν καὶ πᾶσαν ἡμέραν καὶ
πᾶσαν νύκτα· διό, Ἀδω-
ναί, ὕψιστε θεῶν, οὐδ'
ἐ<σ>τιν τὸ ὄνομα τὸ ἀλη-
θινόν, δίδωκε, Ἀδωναί.